

Prolog života - ČP 8

Emi C G D Emi
(předehra)

Emi D
Podívej se nahoru nad sebe,
Emi D
slunce zaklonilo hlavu,
Emi D
tím udělalo díry do nebe,
Emi D
co vedou k širým světům.

C G
Já tam stál a kolem mě bez zájmu utíchal den,
C G
bez zájmu voněly kytky a zavíraly se jen,
C G
to všechno proto, že kolem nich vítězil neživý svět.
D
Co bylo předtím?
Emi
Co bude potom?
D Ěmi C G D Emi
A co je teď?

Kdyby každá hvězda stříbrná byla,
lidi by do nebe koukali,
pak by z něj černá smůla zbyla,
oni by si je strhali.

Jenom výplatní páska a kolik za to můžu mít,
koukejte tohle je život, nic ostatní nemusím mít.
Učte se děti jednou takhle budete žít i vy!
A co jsou kytky?
A co jsou ptáci?
A co je slunce?

Nebrečte děti když dostanete
za to, že zlobíte,
nebrečte děti když dostanete,
že se nerady učíte,

ale začněte brečet, když přijde sváteční den,
kdy místo dáreků dostanete k radosti peníze jen.
To zavřete oči a prosím vás nenastavujte dlaň!
To není radost.
To není dárek.
To je jen daň...

Emi C G D Emi
(dohra)